Р Е Ш Е Н И Е
№ 3045

гр. София, 09.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **10615** по описа за **2013** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение по НАХД № 10508/2012 год., постановено на 22.05.2013 год., Софийски районен съд, НО, 23 състав, е отменил наказателно постановление /НП/ № НП 27-320/ 11.05.2012 г., издадено от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция "Медицински одит" - [населено място], с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 700 /седемстотин/лв., за нарушение на чл.86,ал.1,т.1 от Закон за здравето.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от Изпълнителна агенция "Медицински одит" [населено място], с която се иска неговата отмяна като неправилно, необосновано и незаконосъобразно, в подкрепа на което касаторът навежда доводи и инвокира възражения срещу изложеното от Районния съд, като твърди, че за отмяната на процесното наказателно постановление, съдът неправилно е приложил нормата на чл. 34 от ЗАНН. В съдебно заседание се представлява и поддържа жалбата си.

Ответникът по касационната жалба - [фирма], редовно призовани не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, VI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, от фактическа страна по същество СРС е приел за установено въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства, че:

При проверка в периода от 12.12.2011 г. до 14.12.2011 г. по жалба на засегнато лице е установено, че [фирма] са изискали заплащане на консуматив – контрастно вещество за Я. от хоспитализирано лице във връзка с неговото лечение по клинична пътека, въпреки че това плащане се поема от Здравната каса.

Безспорно по делото се установява датата на извършване на твърдяното в НП административно нарушение, а това е датата 28.12.2010 година - фискален бон издаден от [фирма], /касаеща закупуване на контрастна материя /.

АУАН е съставен на 21.02.2012г. В кориците на делото липсва цитираната жалба на близки на И. Г. /починал на дата 17.01.2011г./, като единствена информация за това се съдържа в констативен протокол, а именно ,че жалбата е заведена под № МО 05-351-11/02.12.2011г. От извършване на нарушението до съставяне на АУАН е изминал срок по-голям от една година, поради което СРС е отменил процесното НП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Шести касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, VI касационен състав, е съгласен с приетото за установено в мотивите на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23 състав, че е налице съществено нарушение на административно наказателно производствените правила и е нарушено като цяло правото на защита на касационния ответник.

Съдът намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на Изпълнителна агенция "Медицински одит", по повод на която е образувано настоящото производство, за неоснователни.

Обжалваното в настоящото производство решение на СРС е законосъобразно. Правилно Районният съд е приел, че при образуването и воденето на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, и акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление не са съставени в съответствие със законовите изисквания. Обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си.

При прилагането на чл. 34, предл. второ от ЗАНН следва да се съобразят една от двете евентуални възможности – изтичане на тримесечния срок от откриване на извършителя или едногодишния срок от извършване на нарушението. При наличието на едната от тях за АНО, съответно съда възниква задължението за прекратяване на административнонаказателното производство. В този смисъл са неоснователни наведените в касационната жалба аргументи.
При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, макар фактическите му констатации да са изложени разхвърляно и несистематизирано, което затрудни в значителна степен касационния контрол.
СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежният процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата на които е постановил законосъобразният си съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.
Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд София-град, VI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение по НАХД № 10508/2012 год., постановено на 22.05.2013 год., от Софийски районен съд, НО, 23 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Преписи от същото на основание чл. 138 от АПК да се изпратят на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.